

uroczy

adjectif | uroczy - singulier, nominatif

charmant

Ten chłopiec jest uroczy!

	I.poj.	I.mn.
nominatif	uroczy	uroczy/urocze
genitif	uroczego	uroczych
datif	uroczemu	uroczym
accusatif	uroczego/uroczy	uroczych/urocze
instrumental	uroczym	uroczymi
locatif	uroczym	uroczych
vocatif	uroczy	uroczy/urocze

	I.poj.	I.mn.
nominatif	urocza	urocze
genitif	uroczej	uroczych
datif	uroczej	uroczym
accusatif	uroczą	urocze
instrumental	uroczą	uroczymi
locatif	uroczej	uroczych
vocatif	urocza	urocze

	I.poj.	I.mn.
nominatif	urocze	urocze
genitif	uroczego	uroczych
datif	uroczemu	uroczym
accusatif	urocze	urocze
instrumental	uroczym	uroczymi
locatif	uroczym	uroczych
vocatif	urocze	urocze

